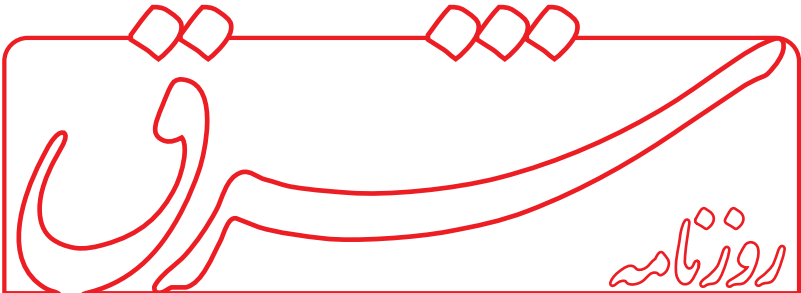

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان آرژانتین، خیابان زاگرس، پلاک ۹، ساختمان شرق، طبقه همکف
تلفن: ۸۸۶۵۴۳۹۱-۲، شماره: ۸۸۸۸-۷۱۹، تلفن آگهی‌ها: ۸۸۶۵۸۵۷۵
توزیع: شرکت پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵-۶۶۱۸۲۱۳۰
چاپ: روز تاب / جاده مخصوص کرج، پخ زرین شماره ۴ تلفن: ۴۴۵۴۵۰۷۷

تهران : اذان ظهر ۱۲:۴۱ اذان مغرب ۱۸:۲۹ اذان صبح فردا ۴:۵۲ طلوع آفتاب ۶:۱۶

دوشنبه ۲۳ اسفند ۱۳۸۹ - ۲۱ ربيع الثاني ۱۴۳۲ - ۱۴ مارس ۲۰۱۱ - سال پنجم - شماره پیاپی ۱۲۰۷ - شماره ۲۸۲ دوره جدید. ۱۶ صفحه

خانه سینما کمیته بررسی عملکرد معاونت سینمایی را تشکیل داد

آخرین جلسه هیات مدیره خانه سینما، تشکیل کمیته‌ای برای بررسی و ارزیابی عملکرد معاونت سینمایی را تصویب کرد، که نتایج این بررسی در اختیار مراجع ذی‌صلاح از جمله دفتر مقام معظم رهبری، رئیس جمهور، مجلس شورای اسلامی، شورای عالی انقلاب فرهنگی و خانواده بزرگ سینمای ایران قرار می‌گیرد. همچنین صرف‌نظر از ادبیات نامناسب معاونت سینمایی در مورد جامعه خانه سینما با بیش از دودهده سابقه افتخار آمیز و بیش از پنج هزار عضو مدعای قانونی خود را جهت رسیدگی از طریق دیوان عدالت‌اداری پیگیری می‌کند.

تلاقی

هنرمند و سیاست

شمس لنگرودی

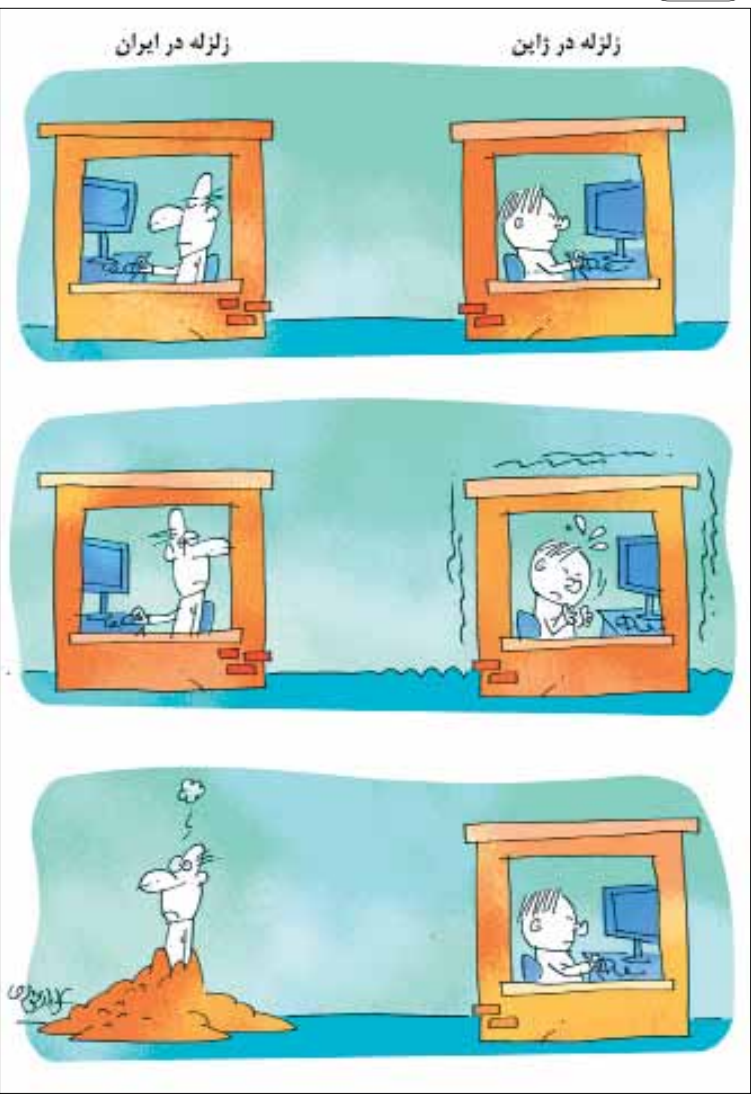

دغدغه‌ها و موضوعاتی که روزها و شب‌های من در سال ۸۹ را پر کرده، بسیار زیاد است، اما آنچه که بیشتر از همه با کارهایم گره خورده و من را نگران شکوفایی هنر و ادبیات وطنم کرده، موانعی است که این روزها دغدغه همه اهل قلم شده است. گمان می‌کنم که امروز اگر از هر اهل قلمی بپرسید، به خوبی می‌تواند، از روش‌ها و تصمیم‌هایی که مشغول مانع‌تراشی هستند و بدون هیچ دلیل واضح یا قانع‌کننده‌ای هر نوشته‌ای را جرح و تعدیل می‌کنند، گلایه کنند. من متوجه نمی‌شوم که چرا برخی دست‌اندرکاران، هر نوشته‌ای را که عیناً مطابق درک روشن من در یافت‌های آنان نباشد، به گونه‌ای دیگر نگاه می‌کنند و به سرعت آن را خلاف آر او نظرات خود و غیرقابل انتشار می‌دانند. شاید بد نباشد، این را یادآوری کنم که هنر در ذات خود یک پدیده استعاری است، هنرمند پیش از آنکه به اهداف سیاسی و اخلاقی فکر کند، به نگرانی‌هایش نسبت به هستی فکر می‌کند، به خوبی به یاد می‌آورد که در گذشته مسوولان بیشتر با نگاه سیاسی نوشته‌ها را بررسی می‌کردند، خط مشی که تا حدودی نویسنده و هنرمند با آن آشنا نشده بودند، اما امسال، پدیده‌ای جدید به نام «سیاه‌نمایی» همه نوشته‌ها را از تیغی می‌گذرانند که من فکر می‌کنم اگر امروز، کافکا، بکت و داستایوفسکی و همه نوانب ادبیات دنیا می‌نوشتند، با دنیایی عجیب و غیرقابل باور روبه‌رو بودند و هیچ وقت رنگ کتاب‌های چاپ‌شده‌شان را نمی‌دیدند، چون مسوولان امروز هر آنچه را که بارای و نظر آنها مخالف باشد را با برچسبی عجیب از انتشار منع می‌کنند و به بایگانی می‌سپارند.

نویسنده و شاعر

کارتون

خواب

علی درخشی

aderakhshi@yahoo.com

برداشت آخر

امسال زنان مسلمان، جهان را مات کردند

زهرا اشجایی

سال آینده را در یک نظر کلی می‌توان، سال زنان نامید، سالی که در آن زنان کشورهای تحت ظلم عرب، آگاهی خود را نشان دادند و در مقابل ظلم ایستادند.

نگاه کنید به کشورهای عربی، زنان عربستان، همان شهروندانی که کوچک‌ترین حقی در کشور ندارند و از همه حقوق اولیه خود محروم هستند، در دفاع از همسران مبارز خود به پا خواستند و دنیا را متحیر کردند. دنیا حالا خوب می‌داند که زنان مسلمان بحرین که در صف اول اعتراضات ایستاده‌اند، همان شهروندانی هستند که در همه این سال‌ها نادیده گرفته شده‌اند.

خوب که به مسایل خاورمیانه نگاه کنیم، حضور پررنگ زنان مبارز در مصر، لیبی، کویت و الجزایر چشم‌ها را خیره می‌کند.

آنچه که امروز دنیا را حیرت‌زده کرده، نه تنها صدای اعتراض مردم مظلوم کشورهای تحت ظلم پادشاهان، بلکه حضور همراه و حتی چندین قدم جلوتر زنانی است که تا امروز، سهمی از دولت و قدرت نداشته‌اند.

سال آینده را در یک نظر کلی می‌توان، سال زنان نامید، سالی که در آن زنان کشورهای تحت ظلم عرب، آگاهی خود را نشان دادند و در مقابل ظلم ایستادند.

نگاه کنید به کشورهای عربی، زنان عربستان، همان شهروندانی که کوچک‌ترین حقی در کشور ندارند و از همه حقوق اولیه خود محروم هستند، در دفاع از همسران مبارز خود به پا خواستند و دنیا را متحیر کردند. دنیا حالا خوب می‌داند که زنان مسلمان بحرین که در صف اول اعتراضات ایستاده‌اند، همان شهروندانی هستند که در همه این سال‌ها نادیده گرفته شده‌اند.

خوب که به مسایل خاورمیانه نگاه کنیم، حضور پررنگ زنان مبارز در مصر، لیبی، کویت و الجزایر چشم‌ها را خیره می‌کند.

آنچه که امروز دنیا را حیرت‌زده کرده، نه تنها صدای اعتراض مردم مظلوم کشورهای تحت ظلم پادشاهان، بلکه حضور همراه و حتی چندین قدم جلوتر زنانی است که تا امروز، سهمی از دولت و قدرت نداشته‌اند.

نگاه از بیرون

سال انقلاب جوانان در خاور میانه

محمد احصایی

به اعتقاد من حضور جوانان در انقلاب‌های کشور های عربی، مهم‌ترین اتفاق سال ۸۹ بود. وقتی شما در این انقلاب‌ها دقیق می‌شوید، می‌بینید حضور جوانان حرف‌اول را می‌زند. این نکته مهمی است که باید در مرور اتفاقات مهم سال ۸۹ در نظر گرفته شود.

از طرف دیگر، روند تبادل اطلاعات جهانی، چه از طریق فضای مجازی اینترنت و چه شبکه‌های تلویزیونی و رادیویی به تسریع انتقال اخبار و گزارش‌های مربوط به انقلاب‌های عربی کمک شایان توجهی کرده است.

این می‌تواند زنگ خطری باشد برای سایر دولت‌های غرب.

آنها باید بدانند که نمی‌توان جلوی تبادل اطلاعات و اخبار را با هیچ وسیله‌ای گرفت. دخالت‌ها تأثیری در اصل ماجرا نخواهد داشت.

اما اگر بخواهم از منظر هنری به این وقایع بنگرم، باید بگویم یک نوع هنر طی ماه‌های اخیر شکل گرفته که من آن را «طالع‌رسانی تصویری» می‌نامم. این نوع اطلاع‌رسانی بیشتر در قالب‌های کاریکاتور، پوستر و نقاشی‌های دیواری نمود داشته است. هنرهایی چون کاریکاتور، گرافیک (پوستر) و نقاشی دیواری بیشترین ظرفیت را برای اطلاع‌رسانی تصویری دارا هستند.

بر فرض، جوانی که در لیبی، عکس سرهنگ قذافی را برمی‌دارد و روی آن دستکاری و تغییر ایجاد می‌کند، در راستای همین اطلاع‌رسانی تصویری عمل می‌کند.

نهایتاً همین جوان که عکس قذافی را سرنگون کرده، خود او را هم سرنگون خواهد کرد.

نقاش و گرافیکست

پنجره

سال رونق تئاتر در شهرستان

قطب‌الدین صادقی

جدا و سوا از همه فعالیت‌های تکراری، معمولی و بی‌خاصیت تهران به نظر من دو اتفاق مهم امسال روی داد که اگر به شکل صحیح آن روی بدهد می‌تواند اتفاق تعیین‌کننده‌ای برای خلافت‌های نمایش در شهرستان‌ها باشد که به نظر من قدرت لایزال تئاتر ایران از طرف بچه‌های خلاق و پویای شهرستانی است. اولین کار این است که همه گروه‌های حرفه‌ای ثبت نام شوند و با اسانامه اعلام حضور کنند. یک میلیون تومان در ابتدای امر به هر گروهی برای امور جاری پرداخت کنند و تا سقف چهار میلیون تومان برای خلافت‌های نمایشی به گروه‌ها اختصاص دهند.

چهار میلیون شاید برای تهران چیزی نباشد اما برای یک گروه شهرستانی مبلغ کمی نیست و تعیین‌کننده است و می‌تواند نوعی دلگرمی و امید را برایشان داشته باشد و تئاتر را خلاق کند. این دلگرمی مالی و تخصیص بودجه به این شکل می‌تواند برای تئاتر تعیین‌کننده باشد. ظاهراً ۳۵۰ گروه هم اعلام آمادگی کردند. این حرکت به سود خلافت‌های تئاتر و ایجاد امنیت شغلی برای هزاران هنرمند با استعداد شهرستانی باشد.

مطلب دوم که آن هم مهم بود برگزاری دوره‌های کارشناسی کارگردانی بود که در تابستان امسال توسط کارگردانان مدرس انجام شد. در چند شهر کلاس‌های ۴۵ روزه برگزار شد. البته در بقیه شهرستان‌ها کلاس‌های کوتاه مدت هم بود اما نتیجه به آن شکل عاید نشد.

نتیجه واقعی را گروه‌هایی به‌دست آوردند که طول دوره‌شان یک ماه و نیم بود. علاوه بر آموزش بیان و بدن، کارگردانی نمایشی را آماده کردند با حضور همان گروه‌ها. متأسفانه مسوولان مرکز هنرهای نمایشی نگذاشتند این حرکت توسعه بیابد. قرار بود این طرح در همه استان‌های همجوار اجرا شود و این هفت هشت کار در دهه فجر به روی صحنه بروند که هیچ کدام جامعه عمل پوشیده نشد.

اما همین برگزاری شور و شعف بسیار زیادی برپا کرد که به نظر من این دو امر یعنی تخصیص بودجه برای گروه‌های شهرستانی و کارگاه‌های هنرمندان حرفه‌ای تهران در شهرستان‌ها می‌تواند فصل تعیین‌کننده تئاتر ایران باشد.

نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر

اتفاق

سال شیرین با «جدایی نادر از سیمین»

سعیده خداپنش

بیر افتخار برنده شدن «جدایی نادر از سیمین»

در برلین، نخل طلایی «کپی برابر اصل» عباس کیارستمی را هم مهم‌ترین افتخار برای ایران دانست.

احمد طالبی نژاد، نویسنده و منتقد سینما، هم

نادر از سیمین» همانطور که دنیا را متحول کرد،

گیشه‌های سینما را هم متحول کند، تا فیلم‌هایی چون «خراچی‌ها» مجال خودنمایی نداشته باشند.» خسرو معصومی، کارگردان سینما، علاوه

است بر گزار خواهیم کرد.

* کارگردان تئاتر

«جدایی نادر از سیمین» را بهترین فیلم سال و برنده شدن آن در برلین را افتخار نه برای سینمای ایران، بلکه برای همه ایرانیان می‌داند: «به نظر من حق این فیلم، و اصغر فرهادی کارگردان خوب این فیلم، کسب این جایزه بود.»

رضاناجی، بازیگر سینما، هم نه تنها جایزه «جدایی نادر از سیمین» بلکه همه جوایزی که ایرانیان سینماگر در دنیا از آن خود کردند و نام میهن را زنده کرده‌اند، مهم‌ترین اتفاق سینمایی سال گذشته می‌داند: «اینکه چه فیلمی چه جایزه‌ای را برده مهم نیست، مهم آن است که نام «ایران» در دنیا درخشیده و این مهم‌ترین اتفاقی است که نه سینمای ایران، بلکه سینمای هر کشوری را متحول می‌کند.»

کارن همایون فر، آهنگساز سینمای ایران هم خرس طلایی اصغر فرهادی را نه برای سینمای ایران، اتفاقا برای همه ایرانیان مهم می‌داند: «اینکه کارگردانی از ایران، با فیلمی درخشان، یکی از بهترین جایزه‌های بین‌المللی را بریابد، فقط افتخار سینمای ایران نیست، بلکه مهم‌ترین اتفاق همه ایرانی‌هاست.»

کام سینمای ایران، در آخرین روزهای سال، شیرین شد، شیرینی که محمدعلی طالبی، کارگردان سینما، با همه این موفقیت‌ها، این گونه توصیف می‌کند: «اگر از دور بنشینیم و به سینمای ایران در سال ۸۹ نگاه کنیم، آنچه که چهره امسال را متفاوت کرده، حرکت روبه جلوی جوانان در سینما است، حضور پررنگ فیلم‌های کوتاه و بلند ایرانی در جشنواره‌های بین‌المللی است، این یعنی سینمای ایران خود را در دنیا تثبیت می‌کند، اتفاقی که باید با همه خوبی‌ها و بدی‌هایش دیده شود، برای این نتیجه‌گیری نباید فیلمی را از دیگری جدا و سینمای بلند را بالاتر از سینمای کوتاه بدانیم، باید درخشش نام ایران در سینمای دنیا را جشن بگیریم.»

پیشنهاد

تئاتر در ۸۹ به حاشیه نرفت

ایوب آقاخانی

سینما رسماً از حضور و تأثیر حضور تعطیل شده است، تئاتر همچنان باز حمت و سختی و تنگناهای زیاده‌مدار اکردن‌های فراوان مدیریت هیت خودش را حفظ کرده و تن به افعال محض و بی‌هویت شدن و به حاشیه رانده شدن ن داده است. این اتفاق اگر چه اتفاق ساده‌ای است اما کافی است با سینما مقایسه شود و به خاطرش احساس غرور کرد. در هر صورت آرزوی سالی بهتر از ۸۹ را برای سال آینده دارم.

نویسنده و کارگردان تئاتر

در سالی که گذشت متوجه شدیم همه ارزش‌های تعریف‌شده در تئاتر و اساساً حوزه فرهنگ می‌تواند در موقعیت‌های مدیریتی و تعریف‌های جدید از افراد جدید دچار دگرپسی‌های کلان شود به نحوی که گاهی مرز بین ارزش و ضد ارزش‌ها گم می‌شود. این اعمال سلیقه شخصی مدیران را در سال ۸۹ در حوزه تخصص و به‌ویژه بودجه تئاتر تجربه کردیم. اتفاق خوب هم این بود که در دوران افعال هنری و به حاشیه راندن هنر اصیل در دورانی که به‌زعم من

نویسنده و کارگردان تئاتر

سال ۹۰، سال یارانه هدفمند

اسحاق جهانگیری

قطعاً اجرای قانون «هدفمند کردن یارانه‌ها» مهم‌ترین اتفاق اقتصادی سال ۸۹ بود، قانونی که نه طرح جدید و نه برنامه‌ای تازه بود. دولت‌های مختلف همیشه در دوره‌های مختلف بر اجرای آن اصرار داشتند، تا سرانجام مقدمات اجرای آن در سال ۸۹ فراهم شد. «هدفمند کردن یارانه‌ها» یکی از مهم‌ترین برنامه‌هایی بود که در دست پس از جنگ مورد توجه دولت قرار گرفت و برای آن برنامه‌ها و هدف‌های مشخصی تدوین شد. در همان زمان هم «هدفمندی یارانه‌ها» به این معنا بود که یارانه‌های دولتی از قیمت‌ها برداشته شود، کاری که مسوولان با تمام توان خود بعد از پایان جنگ اجرای آن را آغاز کردند.

بخش قابل توجهی از این تصمیم در آن دوران اجرایی شد، اما در آن زمان امکان حذف یارانه‌ها از انرژی وجود نداشت. سرانجام، با همه زیرساخت‌هایی که دولت‌های گذشته در کشور پایه‌گذاری کرده بودند، این فرصت فراهم شد تا مسوولان یارانه‌های دولتی را از انرژی، حذف و قیمت آنها را واقعی کنند، اما اجرای این قانون به اندازه نتایج آن مهم نیست.

آنچه که در همه این سال‌ها، دولت‌ها را بر آن داشته بود تا با قدمی آهسته‌تر در این راه گام بردارند، نتایج آن بود، برای همین سال آینده را می‌توان سال بررسی قانون «هدفمند کردن یارانه‌ها» دانست، سالی که می‌توان تولید، اشتغال، تورم و سسرمایه‌گذاری داخلی و خارجی را با نگاهی دیگر بررسی کرد.

سال آینده، زمانی است که برنامه‌ریزی‌ها، به ثمر می‌نشینند و آنچه در اهداف این قانون پیش‌بینی شده، به عمل نزدیک می‌شود. به عبارتی در پایان سال آینده مشخص می‌شود که آیا برنامه‌ریزی‌ها درست بوده یا خیر و این‌طور می‌شود نتیجه گرفت که «طرح هدفمند کردن یارانه‌ها» موفق بوده یا نه. در پایان سال ۹۰ با بررسی تأثیر هدفمند کردن یارانه‌ها بر تولید، اشتغال، تورم و سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی می‌توان نتیجه گرفت که بررسی‌های اولیه درست بوده است یا خیر. اگر مطالعه نتیجه این طرح مطابق انتظاراتی بود که پیش از آغاز طرح از آن انتظار می‌رفت، می‌توان طرح را موفق دانست. بنابراین در حال حاضر باید نظاره‌گر آینده باشیم.

وزیر صنایع و معادن دولت اصلاحات